

Een schrijfster aan het woord

In gesprek met Thea Hogewoning

Waarschijnlijk heeft u wel eens een verhaaltje gelezen van onze columniste Thea. Voor de meeste Oerlenaren is het al lang geen geheim meer wie er achter deze naam schuil gaat, maar voor degenen die het nog niet weten: het gaat om Thea Hogewoning. Zij is een aantal jaren geleden verhuisd van Oerle naar een flat bij het City Centrum en zij schrijft iedere maand trouw een verhaaltje over wat ze in het dagelijkse leven meemaakt. Vorige keer liet ze de lezers van de Koers weten dat ze onlangs een sprookjesboek heeft geschreven. Het leek ons wel leuk om eens rond de tafel te gaan zitten met Thea.

(door Annie van der Velden en Miranda van Vlerken)

Uitzicht op Oers

Als we het appartement van Thea binnen komen staan we eerst met onze mond open naar buiten te staren. Ze woont op de vijfde etage van de Reijenburg, een flat die met de punt uitkijkt op de rotonde bij het City Centrum. "Overdag kan ik van hieruit de kerk van Oerle en zelfs de molenwieken op het Hoogeind zien! Dan heb ik toch nog een beetje contact met Oers", zegt ze trots. Ze schenkt ons een lekker kopje koffie in en begint eigenlijk meteen te vertellen over vroeger, haar tijd in Oerle en over nu.

Aan het schrijven voor de "Koers van Oers".

Voorliefde platteland

We kunnen horen dat ze oorspronkelijk niet uit het zuiden komt. "Dat klopt", zegt Thea. "Ik ben van oorsprong een Haagse. Ik ben de 7^e uit een gezin van 9 kinderen. We sliepen met vier meiden op een kamer. Ik, als bijna de jongste, vertelde voor het slapen gaan mijn eigen verzonden verhaaltjes aan mijn zussen. Ik deed dat toen zelfs al op

rijm!"

"Eigenlijk ben ik min of meer opgegroeid in Castricum. In de oorlog werd ik daar namelijk ondergebracht bij een pleeggezin om aan te sterken. Tot mijn 7^e jaar heb ik er op het platteland gewoond tussen de boeren. Daar is ook mijn voorliefde voor het 'buiten wonen' ontstaan, denk ik."

Op naar het Zuiden

"Toen ik met Henk trouwde zijn we in Hazerswoude gaan wonen. Daar zijn onze kinderen, Iole en Eric geboren. Ik ben toen ook gestopt met werken en werd gewoon huisvrouw. Het platteland bleef mij echter trekken. In de krant zagen we een vacature staan voor een ambtenaar bij de Gemeente Veldhoven. Henk werd daar aangenomen en we hebben de stoute schoenen aangetrokken en zijn naar Veldhoven verhuisd. We hebben eerst aan de Hovenier gewoond (wijk 't Look). Toen wij daar in 1973 terecht kwamen, was er nog geen City Centrum en geen Heikant. Dat waren toen nog uitgestrekte weide- en korenvelden."

Naar het Hoogeind

"Ongeveer 3 jaar daarna zag ik in de krant dat er een boerderijtje te koop stond op het Hoogeind. En toen begon bij mij het bloed weer te kriebelen. Dat boerderijtje hebben we meteen (ongezien) gekocht. Onze kinderen gingen inmiddels al naar de middelbare school, maar desondanks hadden we snel contact met de buurt. Naast ons woonden de twee vrijgezelle zussen Van Hout samen met hun vrijgezelle broer. Van hen heb ik veel geleerd over het buitenleven. In het begin viel het echt niet mee om alle namen van families te onthouden. Er waren heel veel "Broers" en "Zussen" en veel Oerse mensen hadden een bijnaam, waarvan ik dan weer niet zeker wist of het nu een bijnaam was of een echte naam! Je kunt je wel voorstellen dat de gesprekken soms erg komisch waren omdat ik niet precies wist om wie het nu ging."

Hobby's

"Ook toen we in Oers woonden heb ik wat vrijwilligers- en freelancewerk gedaan onder andere als enquêtrice. Thuis had ik het intussen druk met de tuin en mijn beesten. We hadden een hond, katten, kippen, konijnen en we hielden schapen en geiten. Bovendien maakte ik geitenkaas. Dat was erg bewerkelijk. Ik moest de geiten twee keer per dag melken en was iedere dag met die kaas bezig. Ik heb er ook nog mee op markten gestaan, zoals bijvoorbeeld Oude Ambachtenmarkten en Natuurmarkten. Van de schapen die we hadden, heb ik zelf de wol gesponnen, geweven en geverfd en ik heb zelfs nog een tijdje stoelen gemat.

Verskillende keren heb ik op de St. Jansmarkt gestaan en demonstraties gegeven zoals wol spinnen en kaas maken.

Op stal met de geitenlammeren

Dat was een erg leuke tijd, maar wel druk. Vanwege gezondheidsproblemen was onze tuin op een gegeven moment echt niet meer te doen. Ik wilde namelijk een mooie tuin, maar we konden het allemaal niet meer bijhouden. Zelfs grasmaaien kostte me meer tijd en moeite dan me lief was. En dan moet je gewoon verstandig zijn en een beslissing nemen. Toen hebben we dus ook besloten om naar deze flat te verhuizen.”

Reizen

“Naast mijn droom, (de boerderij) hebben we ook de jongensdroom van Henk gerealiseerd. Zo'n tien jaar geleden zijn we met een eigen gebouwde camper naar Dakar gereisd, dwars door de Sahara.

We hebben altijd heel veel gereisd. Eerst gewoon in Europa, maar later gingen we verder weg. Zo zijn we ruim 20 jaar geleden begonnen met 2 weekjes Marokko en daar

Bij de Sahara bewoners in Marokko tijdens de voorbereiding van het eten. Dit is daar de leefruimte.

hebben we de smaak te pakken gekregen. In totaal zijn we ongeveer 17 keer naar Marokko geweest! We zijn zelfs eens bijna 3 jaar aaneengesloten weggeweest. Eerst naar Griekenland en Turkije, daarna naar Portugal, Marokko, Algerije, Tunesië, terug naar Algerije en vervolgens weer acht maanden naar Marokko. Daar was het in de zomer op een gegeven moment 60°C in de schaduw, verschrikkelijk heet! 's Winters is het daar echter heerlijk. De temperatuur is ideaal en het dagelijkse leven is daar heel goedkoop. We hebben twee jaar geleden nog een wereldreis gemaakt. Tijdens al die reizen heb ik telkens notities gemaakt in een agenda en eigenlijk zou ik al die verhalen nog willen uitwerken. Ik heb dus nog heel wat te doen.”

Picknicken aan de Zwarte Zee.

Op de markt in Marokko.

Schrijven, dichten en illustreren

“Nu we kleinkinderen hebben, vind ik het natuurlijk weer heel leuk om verhaaltjes te vertellen die ik zelf verzonnen heb, net zoals vroeger. Daarom heb ik een sprookjesboek geschreven met illustraties die gemaakt zijn door een vriendin. Ik ben momenteel bezig aan een boekje met kinderverhaaltjes op rijm en maak nu zelf de bijbehorende illustraties omdat mijn vriendin daar niet zoveel zin meer in heeft. Ik geef de boekjes nu nog in eigen beheer uit en ben nog niet bezig met officiële uitgevers. Maar mijn droom is toch wel om nog eens mijn eigen boek in de boekwinkels te zien liggen.”

Wij Oerlenaren zijn natuurlijk zeer benieuwd!